

MANIFEST 11 DE SETEMBRE 2015

LA HISTÒRIA COM A LLIÇÓ DE PRESENT, PER DONAR UN PAS ENDAVANT

Enguany recordem els tres-cents anys del final de la Guerra de Successió a les Corones d'Aragó i Castella; a Mallorca i les Pitiüses.

L'any passat vam fer el mateix al Principat. En un altre moment ho farem en relació a Menorca que llavors iniciava un període de quasi una centúria sota el suau domini d'Anglaterra, com aleshores en deien les cròniques.

En aquells fets ara commemorats les van precedir València i Aragó. I, es van avançar a totes elles els Comtats del Nord que patiren el terror abans que les altres terres germanes.

El que hem dit fins ara, ens fa preguntar-nos. Quin sentit té fer aquestes commemoracions? Per què mouen tantes il·lusions?

Potser la raó no és altra que la d'haver-nos reconegut en aquell passat de cinc segles de parlamentarisme i en els seus precedents, que amb llibertat i amb bon criteri, havíem fet i refet les lleis que ens regien i que tenien la voluntat expressa de governar per a la majoria. Lleis que, alhora, havien conformat també la nostra manera d'entendre la societat i el nostre caràcter col·lectiu. I, que d'alguna manera hem mantingut, malgrat la dependència i la dispersió a la qual hem estat i estem sotmesos.

En definitiva en cada una d'aquestes commemoracions particulars recordem el nostre ver i antic Estat que aplegava els diferents de la Nació Catalana i l'Aragó. Recordem també que cadascun d'ells va defensar aferrissadament les pròpies constitucions i la unitat de tot el Territori, que comprenia els Comtats del Nord, mai oblidats.

És per aquest motiu i no d'altre que sense deixar de costat el que comporta ser homes i dones del nostre temps que mirem també enrere per consolidar avui el nostre pas endavant.

Avui gràcies a les dinàmiques que generen commemoracions com les que ens referíem en un principi, així com gràcies als estudiosos de la nostra història, rebem una lliçó de present per a tota la Nació Catalana. Lliçó que ens ha permès reconèixer entre altres coses quin és i quin ha estat l'espai geogràfic natural on aquesta història s'ha concretat durant segles. I lluny de l'abstracció que representa parlar de la Península Ibèrica, aquesta realitat geogràfica pròpia, sens fa més evident articulada a l'entorn del terme actual d'Eix Mediterrani.

Gràcies a aquesta mirada que ens brinda la història i l'actualitat, comprendrem com era d'impossible que acceptéssim l'Estat Francès senyorejant la Catalunya Nord. En fi, que reconeguésim com a propi l'Estat Espanyol contemporani, nascut després de la invasió borbònica.

Perquè aquest Estat Espanyol ha basat la seva identitat a negar la nostra i ha bastit la seva realitat geogràfica sobre una abstracció que ens expulsa. Ha criminalitzat qualsevol opció que no fos la seva; s'ha mantingut gràcies a la por que generava el terror i a la força que li ha donat escampar arreu la ignorància. Ha propiciat la corrupció, que ha utilitzat i manipulat a la seva conveniència com un efectiu sistema de control de la societat.

I, en definitiva, ha tingut com a objectius estratègics des del primer dia fins avui: condicionar la nostra economia a la seva i treure'n el màxim profit a través de l'espoli fiscal així com acabar amb les nostres senyes d'identitat i amb la nostra unitat territorial.

Unitat que es nega però no es desconeix quan l'actual Constitución Española prohibeix la federació de distintes Comunitats Autònomes sense especificar quines, però que tots els analistes estan d'acord en expressar que aquest punt està pensat per a la realitat catalana.

Aquest punt, el de la lliure federació entre territoris de la Nació Catalana, hauria de constar en qualsevol proposta de tercera via; si mai es dona el cas d'una proposta d'aquesta mena per part de l'Estat Espanyol, per a votar en un referèndum en contraposició a la independència del Principat.

Apreses aquestes lliçons que ens aporta avui la història i amb contrast amb el present. Una part de nosaltres, el Principat, ha iniciat un pas endavant cap a la independència. I, no pot fer altra cosa si és fidel a si mateix que tenir la porta oberta als quatre vents perquè aquest nosaltres tingui la seva plenitud i ens aplegui a tots.

Pas endavant que donarem gràcies al vot afirmatiu per la independència de Catalunya.

*Manifest del Memorial 1714
Cardona i Barcelona, 11 de setembre de 2015*